

Neděle 14. po sv. Trojici
Mk8,11-13
6.9.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokušení na poušti Masse,
kde mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy.
Je to lid bloudící srdcem, k mým cestám se nezná.

Píseň: 284

Čtení: Sd6,34-40

Píseň: 169, 391

Kázání: Mk8,11-13

Ježíš nasýtil zástup. Odešel někam do krajiny dalmanutské. Pokud by někdo chtěl vědět, kde tato krajina je, tak nevím. Neví to ani vykladači Písem.

Ježíš možná odchází do ústraní. Jsou s ním učedníci. Tak jak se za ním táhli lidé odevšad, nyní jsou tu farizeové. Pravděpodobně též se táhnou ze všech stran. Ten, kdo chce Ježíše potkat, jej najde, i když je v krajině dalmanutské. Ježíš není nedostupný. Dalo by se říci: kdo hledá, ten najde. Toto pořekadlo je trochu nakřivo. Z pohledu svědectví Písem spíš zní: kdo hledá, je nalezen. Probíhá dispute mezi Ježíšem a farizeji.

Pravděpodobně farizeje svírá otázka. Je to ten Mesiáš? Je to ten dlouho očekávaný vysvoboditel Izraele? Je to ten, kdo sestoupil z nebe, poslaný od Hospodina? Je to ten pravý, kterému máme naslouchat? Jako by se ptali: Ježíši, kdo jsi? Ježíši, kým jsi? Jsi ten poslaný z nebe? Dej nám jasnou odpověď na tajemství tvého původu!

Žádali na něm znamení z nebe, a tak ho pokoušeli. Tak tedy znamení-semeion. Což neučinil Ježíš znamení, když uzdravoval, když sytil? Cožpak Ježíš neučinil znamení, když jsme pocítili jeho blízkost?

Pro ty, kteří se vydali za Ježíšem, to znamení jsou. Pro farizeje, kteří se též vydali za Ježíšem, to znamení nejsou. Tak kdo to rozsoudí? Je Ježíš šarlatán, zázračný léčitel, tlučhuba mluvící o lásce k bližním i ke svým nepřátelům?

Co jsou pro nás znamení Boží milosti, která v průběhu života prožíváme? Jsme ochotni čekat přes temnou noc pochybností jako Gedeon? Nechceme pořád více a více nikoli Božích znamení, ale Božích důkazů Ježíšovy existence?

A tak ho pokoušeli. Pejradzo-zkoušet, pokoušet, to je výraz tohoto slova. Někteří Izraelci pokoušeli Boha, když vylézal ze stanů o sobotním ránu, aby se ujistili, zda se náhodou Bůh nespletl. On se nespletl, jen byl zklamán. Sycení na poušti bylo zahaleno rouškou tajemství.

Není to poprvé, kdy je Ježíš pokoušen-zkoušen. Před tím to bylo od diabola, nyní je to od lidí.

I Ježíš prožívá pokušení. Jak by bylo lehké s konečnou platností ukázat pravou skutečnost Boží existence? Ježíš prožívá pokušení odhalit tajemství sebe jako Mesiáše, jako Božího syna. Ježíš není imunní proti pokušení diabola i lidí.

Povzdechl v duchu a povídá. Proč tohle pokolení žádá znamení? Když má Ježíš uzdravit hluchoněmého, tak při jeho uzdravení zavzdychá, zaúpí. Nyní se to děje zas. Ježíš projevuje svoje obavy, strach i možná trochu naštvanosti.

Jako by nakonec říkal: tak dal jsem jim znamení a oni? Nevidí, neslyší. Co ještě chtějí, aby uvěřili, aby mi důvěřovali? Hluší slyší, němí mluví, kulhavý poskočil jako jelen, zlačňelé zástupy nasýtil, tak co má Ježíš udělat lépe, aby lidé uvěřili?

K čemu ta všechna znamení? Když neuvěřili farizeové – představení církve – těmto znamení, jak uvěří ve znamení kříže? Jak uvěří ve zmrtnýchvstání?

Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení. Přeloženo trochu do dnešní mluvy: Tomuhle rodu, který se někdy odvolává na své předky. Tomuhle rodu, který uvěří, až dostane znamení, tak tomu nakonec nezbude nic jiného, než že nikdy nepronikne do tajemství Božích znamení. Jsou lidé, kteří i kdyby nakrásně znamení měli, tak v Ježíše Krista neuvěří. Nikoli hluší slyší a slepí vidí. Hluší jsou ještě více hluší a slepí jsou ještě více slepí, když propásli znamení Božího zjevení v Ježíši Kristu.

To zní děsivě. To zní jako by se s tím nedalo nic dělat. Nevím, jisté však je, že pátrání po původu Ježíše z Nazaretu zvaného Kristus je nám nabízeno ve znameních křtu a Večeře Páně. V křtu a kříži vstupujeme tiše a pokorně na samé dno tajemství Božího milosrdenství a přijetí. Ve znameních křtu a Večeře Páně vstupujeme do společenství se samotným Bohem.

Odešel od nich, vstoupil opět na loď a odjel na druhý břeh. Opět jako by Ježíš pendloval mezi břehy. Opět Ježíš odjíždí. Je třeba jít jinam, když posluchači neslyší? Je třeba odplout na druhý břeh a zkusit to jinde?

Pane, prosíme, dej, abychom tě nepokoušeli. Prosíme, abychom přemáhali své pochybnosti vírou. Pane, prosíme, dej, abychom ve křtu a Večeři Páně rozpoznávali znamení tvé milosti.

Amen.

Píseň: 362

Večeře Páně